

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף ק ע"ב

תקונא שתין ותשעה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

בְּשִׁכְיִנְתָּא דְּאִיהוּ בְּמִינִיָּה, אֲכַל אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ (שמות כא ו), אִם הָהוּא רוּחָא יִיְיָ בְּגוּפָא אַחֲרָא, דְּהָא לֹא אִיהוּ מִינִיָּה, מַה כְּתִיב בֵּיהּ קִיַּמָּא לִיָּה שְׁעָתָא תַּמָּן וְאִיָּה בֵּית זוּגִיָּה, אָמַר, וְדַאי קִיַּמָּא לִיָּה שְׁעָתָא דְּאִיָּה בֵּית זוּגִיָּה דְּאִתְגַּלְגַּל עֲמִיָּה, אִם לֹא קִיַּמָּא בֵּיהּ שְׁאָרָה כְּסוּתָה וְעוֹנֶתָה לֹא יִגְרַע, שְׁאָרָה דָּא גִלְגּוּלָא קְדָמָאָה, שְׁאָר בְּשָׂרוֹ, כְּסוּתָה כִּי הִיא כְּסוּתָה לְבָדָה הִיא שְׁמָלְתוֹ לְעוּרוֹ (שם כב כו) דָּא גִלְגּוּלָא תַנְיִנָּא, וְעוֹנֶתָה אָדָם יַחוּדָא דִּילִיָּה דְּאִיהוּ גִלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

תרגום לעברית

שְׁהִיא נִקְרָאת אוּלִי, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר כָּל זֶה וְאוּלִי שְׁזוּכָה לְשַׁעָה שֶׁל הַמְּזוֹנוֹת, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר עַל אוּבֵל אוּלִי, שְׁכָכָר הַתְּחִיב קֶדָם שְׂיָבָא לְעוֹלָם, שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, וְזֶה הַתְּחִיב בְּסַפְרָה שְׁהִיא לְמַעְלָה מִמֶּנָּה. עַד שֶׁהַתְּתִקּוֹן לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁנִטְלָה נִשְׁמַת הָאָדָם, אֵין לוֹ תִקְנָה בְּשְׁכִינָה הַתְּחִתוֹנָה, שְׁהִיא הַשְּׁעָה שֶׁל כָּלָם, וּמִשּׁוּם זֶה הַשְּׁעָה לֹא עוֹמֶדֶת לוֹ, וְאִם תְּלוּי בְּמִזְל הָעֲלִיּוֹן, אֲפֹלוּ שְׂיַעֲשֶׂה כְּמָה זְכִיּוֹת, לֹא בְּזָכוֹת הַדְּבָר תְּלוּי, שְׁהָרִי הוּא מְחִיב מְלַמְעָלָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: מִכָּאן מִשְׁמַע הַגִּלְגּוּל תְּלוּי בְּשְׁכִינָה, שְׁהִיא בְּמִינּוּ, אֲכַל אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ, אִם אוֹתָהּ רוּחַ תִּבְא בְּגוּף אַחֵר, שְׁהָרִי אֵינּוּ מִמֶּנּוּ, מַה כְּתוּב בּוֹ? עוֹמֶדֶת לוֹ שֵׁם הַשְּׁעָה, וְהִיא בֵּית זוּגוֹ. אָמַר: וְדַאי שְׁהַשְּׁעָה עוֹמֶדֶת לוֹ, שְׁהִיא בֵּית זוּגוֹ שְׁהַתְּגַלְגָּלָה

עמו, אם לא עומד בו, שארה כסותה וענתה לא יגרע. שארה - זה הגלגול הראשון, שאר בשרו, כסותה - כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, זה הגלגול השני, וענתה - האדם היחוד שלו, שהוא הגלגול השלישי.

טקסט התיקונים

אמר רבי שמעון סבא סבא פתח מלין יתיר דהא סתימין מלין דילך, אמר ליה ההוא סבא, שארה דא מזונא מסטרא דימינא דמתמן כל מזונא קא אתיא, הדא הוא דכתיב (תהלים קמה טז) פותח את ידיה ומשביע לכל חי רצון.

תרגום לעברית

אמר רבי שמעון: זקן זקן, פתח בדברים יותר, שהרי דבריה סתומים. אמר לו אותו זקן: שארה זה המזון מצד הימין, שמשם כל המזון בא, זהו שכתוב פותח את ידיה ומשביע לכל חי רצון.

טקסט התיקונים

כסותה מסטרא דשמאלא דאיהו כסות עינים, דמתמן עריין לשמאלא, בגין דסטרא שמאלא תמן פגימו, הדא הוא דכתיב (ירמיה א יד) מצפון תפתח הרעה, ובגין דא אתמר ביצחק (בראשית כז א) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות, ותמן צריך כסויא, ומשה ברהווא אתמר ביה (שמות ג ו) ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים, ובגין דא ציצית ותפילין אינון כסויא דילך, הדא הוא דכתיב כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור דתפילין, כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בעור דתפילין, כסותה על ארבע כנפות כסותה אשר תכסה בה (דברים כב יב).

כסותה מצד השמאל, שהיא כסות עינים, שמשם העריות לשמאל, משום שצד השמאל שם הפגם, זהו שכתוב מצפון תפתח הרעה, ומשום זה נאמר ביצחק ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות, ושם צריך פסוי, ומשה באותו שנאמר בו ויסתר משה פניו כי ירא מהביט אל האלהים, ומשום זה ציצית ותפלין הם הפסוי שלה. זהו שכתוב כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, (ובעור של תפלין כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בעור של תפלין כסותה על ארבע כנפות כסותה אשר תכסה בה.

טקסט התיקונים

ועונתה מסטרא דעמודא דאמצעייתא דאיהו ישראל שמע ישראל, לתמן יחודא דילה, הדא הוא דכתיב (שמות כא יא) ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, דהן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר (איוב לג כט).

תרגום לעברית

וענתה מצדו של העמוד האמצעי, שהוא ישראל שמע ישראל, לשם היחוד שלה. זהו שכתוב ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, שהן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

טקסט התיקונים

אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול, והא כתיב באדם וחוה דסלקין במטה שנים וירדו שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם וחוה, קין ותאומתו, הבל ותריין תאומותיו, וקין בגין דהוה להבל תריין תאומות וליה לא הוה אלא חד, קני להבל, ודא גרים ליה כי שבע פול צדיק וקם (משלי כד טז), דחב בשכינתא דאיהו בת שבע, ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא ירידה דיליה דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

הָאֵב, שֶׁהוּא חֲכָמָה, בְּשִׁלְשֶׁת אֱלֹה יוֹרֵד בְּגִלְגּוּל, וְהָרִי כְּתוּב בְּאָדָם וְחוּה שְׁעָלוּ לְמִטָּה שְׁנַיִם וַיֵּרְדּוּ שְׁבַע. אָמַר, וַדַּאי כֹּךְ הוּא, שֶׁהֵם אָדָם וְחוּה, קִיָּן וְתַאוּמָתוֹ, הֶכֶל וְשְׁתֵּי תַאוּמָתָיו. וְקִיָּן, מִשּׁוּם שֶׁלְּהֶכֶל הָיוּ שְׁתֵּי תַאוּמוֹת וְלוֹ לֹא הָיְתָה אֶלָּא אַחַת, קָנָא לְהֶכֶל, וְזֶה גֶרֶם לוֹ, כִּי שְׁבַע יְפוּל צָדִיק וְקָם, שֶׁחֲטָא בְּשִׁכְנָה שֶׁהִיא בַּת שְׁבַע, וּמִשּׁוּם זֶה נָפַל בְּשְׁבַע, שֶׁהָאִשָּׁה גֶרְמָה לוֹ מִיְתָה, וְזוֹ הִזְרִידָה שְׁלוֹ שִׁירְדָה הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה מִמְּקוֹמָהּ.

טקסט התיקונים

וּלְכַתֵּר דְּאַשְׁתְּרֵשׁ בָּהּ (נ' א' דאשתמש בהאי) אֵילָנָא, וְנַחֲתִית תַּמָּן נִבְיָעוּ לְמַעַבְדַּי אֵיבָא דְּאִיהוּ פְּרִיָּה וְרִבְיָה, דָּא גֶרֶם אָדָם דְּאַתְּבָרִי בְּדִיוֹקְנִיָּה, דְּאַסְתִּלַּק נִבְיָעוּ מִשְׁכִּינָתָא תַּתְּאָה וּמִשְׁבַּע דְּרָגִין דִּילָהּ, לְכַתֵּר דְּנַחֲתִיתוֹ תַּמָּן, כֹּלָּא סָלִיק לְאַתְרִיָּה, וְרָזָא אִיהוּ וְקָם.

תרגום לעברית

וְאַחֵר שֶׁנִּשְׁרָשׁ בָּהּ (שהשתמש בזה) הָאֵילָן, וַיֵּרְדָה לְשֵׁם הַנְּבִיעָה לַעֲשׂוֹת פְּרִי, שֶׁהוּא פְּרִיָּה וְרִבְיָה, זֶה גֶרֶם אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּדַמּוּתוֹ, שֶׁהִסְתַּלַּקָה הַנְּבִיעָה מִן הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה וּמִשְׁבַּע הַדְּרָגוֹת שָׁלָה. לְאַחֵר שֶׁיֵּרְדּוּ לְשֵׁם, הִכָּל עָלָה לְמְקוֹמוֹ, וְזֶהוּ סוּד וְקָם.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"א ע"א) ◆

טקסט התיקונים

וּמֵאִי הָוָה נִבְיָעוּ דְּאַסְתִּלַּק מִנִּיָּה, ו' דְּאַסְתִּלַּק עַד אֵין סוּף דְּאִיהוּ מְזִלָּא עֲלָאָה, דְּנַחֲתִית לִיָּה ו' דְּאִיהוּ אָבָא לְאַתְרִיָּה, וּלְכַתֵּר סָלִיק אָבָא כָּל בְּרִיָּה לְאַתְרִיָּה. (נ' א' דנחית לון דאיהו אבא לבריה, ולבתר סליק אבא מבריה לאתריה) (כל זה מיותר) (דאיהו שעתא דקיימא ליה זכאה איהו מאן דקיימא ליה ולא דחיקא ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה שעה דוחקתו והא רבי פדת דדחיקא ליה שעתא אמר ליה קודשא בריך הוא אי בעית דאחריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה בוצינא

קדישא כולי האי אמאי אמר ליה דא רזא רברבא שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא אף על גב דיעביד כמה זכוון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה גרים ליה ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ודא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין דא אמר אי בעית דאחריב לעלמא ואייתי ליה כגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה והא כתיב (שמות כא י) אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א' ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף (שם). אמר ליה ודאי אתגלי הכא רזא עלאה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אשתו כגופו דמיא ואשתכח דאיהי חיים דיליה הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח),

תרגום לעברית

ומה היתה הנביעה שהסתלקה ממנו? הו' שהסתלק עד אין סוף, שהוא המזל העליון, שירד לו ו' שהוא האבא למקומו, ולאחר כך העלה האב כל בנו למקומו. (שהורידם שהוא האב לבנו, ואחר כך עלה האב מבנו למקומו). (כל זה מיותר) (שהיא השעה שעומדת לו, אשרי מי שעומדת לו ולא דחוקה לו השעה, כמו שבארוה, כל הדוחק את השעה, השעה דוחקתו. והרי רבי פדת שדחקה לו השעה, אמר לו הקדוש ברוך הוא: האם תרצה שאחריב את העולם, ואפשר שתפל בשעה של מזונות? אמר לו המנורה הקדושה: למה כל זה? אמר לו: זה סוד גדול שמעתי, שאדם שבא בגלגול והתחייב לרכונו לפני שיבא לעולם, אף על גב שיעשה כמה זכיות, לא בזכותו הדבר תלוי, שהרי מזלו גרם לו, ומה שאמר האם תרצה שאחריב את העולם ואפשר שתפל בשעה של מזונות - בודאי כך שמעתי, שלכל צדיק וצדיק יש עולם בפני עצמו, וזה גוף האדם שנקרא עולם קטן, ומשום זה אמר, האם תרצה שאחריב את העולם ואביא אותו בגוף

אחר, ואפשר שתפל בשעה של מזונות? אמר לו: והרי כתוב, אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א'ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף. אמר לו: ודאי התגלה כאן סוד עליון, כמו שבארוהו בעלי המשנה אשתו דומה לגופו, ונמצא שהיא החיים שלו. זהו שכתוב ראה חיים עם אשה אשר אהבת, עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא פרנסתו, זהו שכתוב ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו', וממנה בנים חיים ומזונות. ע' (כ).

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.